

Panium - Số Mười Chín

Các bậc vĩ đại: Antiochus, Constantine, và vị tổng thống cuối cùng

Jeff Pippenger

2026-03-01

Mẫu chốt để giải nghĩa đúng đắn các câu mười đến mười sáu của Đa-ni-ên chương mười một nằm ở những ứng dụng tiên tri căn bản đã được sử dụng hơn ba mươi năm trước, vào năm 1996, khi tạp chí *The Time of the End* được xuất bản. Ba mươi năm sau, Chúa đã tỏ bày rằng một sứ điệp tiên tri khác sẽ được chính thức hóa, như sứ điệp Millerite đã được chính thức hóa vào năm 1831. Trong lịch sử Ômêga của ba mươi năm này, sứ điệp sẽ được chính thức hóa được trình bày như một sự hiệu chính đối với sứ điệp trước đây về Hồi giáo, như được Josiah Litch đại diện; và cũng như một sứ điệp “cửa đóng” đã được hiệu chính, như được Samuel Snow đại diện, vốn là biểu tượng của dụ ngôn mười trinh nữ. Một sứ điệp về Hồi giáo, đi kèm lời cảnh cáo về các cánh cửa của thời kỳ ân điển đang dần khép lại khi Đức Chúa Giê-su Christ hoàn tất công tác phán xét của Ngài, sẽ được rao truyền. Sứ điệp ấy có hai phương diện, bao gồm một tuyến nội và một tuyến ngoại, vốn lần lượt tượng trưng cho hai bước đầu của tiến trình thử nghiệm gồm ba bước luôn xảy ra khi một lời tiên tri được mở ấn, như đã xảy ra với sự mặc khải của Đức Chúa Giê-su Christ vào ngày 31 tháng 12 năm 2023.

Tạp chí *The Time of the End* chứa đựng bản tổng quan căn bản về tương lai của Hoa Kỳ, như được biểu thị trong sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một, vốn đã được mở ấn vào thời kỳ cuối cùng năm 1989. Tạp chí ấy đã có trong hồ sơ công khai suốt ba mươi năm, và không ai nhận ra rằng một chủ đề chính của tạp chí là cuộc đấu tranh tôn giáo giữa chủ nghĩa cộng sản và các Giáo hội dưới ảnh hưởng của Công giáo, đặc biệt tại Ukraina. Cuộc chiến tôn giáo ấy, từ giai đoạn năm 1989, giải thích bối cảnh cho sự suy vong về phương diện tôn giáo của Putin, được biểu trưng bởi Ptolemy và U-xi-a trong cuộc phản loạn mà cả hai đã bộc lộ tại đền thờ ở Giê-ru-sa-lem. Đền thờ tại Giê-ru-sa-lem là đền thờ của U-xi-a, không phải của Ptolemy. Cả Putin và Zelenskyy đều làm ô uế cùng một đền thờ theo hai cách khác nhau; người này như một người Ai Cập, người kia như một người Do Thái.

Giáo hội đã tranh chiến chống lại vua phương nam vào năm 1989 là Giáo hội Công giáo. Và tại sao lại không? Chủ nghĩa vô thần của Pháp đã giáng cho vua phương bắc một vết thương chí tử vào năm 1798, vậy vì có gì giáo hoàng quyền lại không đáp trả trước sự bách hại kéo dài triền miên của chủ nghĩa vô thần đối với Giáo hội Công giáo, đặc biệt tại Ukraina? Điều đáng chú ý hơn là lời chứng rõ ràng này về Ukraina đến từ một ấn phẩm năm 1996, trích dẫn các sử gia thế tục về lịch sử năm 1989. Nay khi Chúa đang mở ấn lịch sử bị che giấu của câu bốn mươi, Ngài đã chỉ ra cuộc tranh đấu giữa hai giáo hội Chính Thống để cung cấp bối cảnh tiên tri và lịch sử cho trận chiến Raphia và các hệ quả tiếp theo của nó, và Ngài đã bao gồm những minh kiến cần thiết ấy trong tạp chí *The Time of the End* được xuất bản cách đây ba mươi năm.

Sự cáo chung của Napoleon song hành với sự suy tàn tiếm tiến của Lenin, Stalin và hệ thống của Liên bang Xô viết. Khi vương quốc phương Nam theo lời tiên tri dời đô sang Nga, đã có hai cuộc

cách mạng lớn vào năm 1917. Cuộc thứ nhất là cái gọi là Cách mạng Nga, khi Sa hoàng bị lật đổ, và rồi trong cùng năm đó tiếp theo là Cách mạng Bolshevik, dẫn đến cuộc nội chiến từ năm 1917 đến năm 1922. Năm 1922, Liên bang Xô viết được thành lập.

Sự khởi đầu của Nga trong tư cách vua phương nam theo nghĩa thiêng liêng biểu trưng cho một cuộc cách mạng hai giai đoạn, dẫn tới nội chiến, rồi đến việc hình thành một liên minh các quốc gia. Sự sụp đổ của Liên Xô cũng diễn ra theo hai bước, khởi đầu với việc phá dỡ Bức tường Berlin vào ngày 9 tháng 11 năm 1989, rồi dẫn đến việc giải thể Liên bang Xô viết vào ngày 31 tháng 12 năm 1991. Với tư cách là nhà cai trị sau cùng của Nga, tức vua phương nam, Vladimir Putin đã được tiền trưng bởi nhà cai trị đầu tiên của Nga, Vladimir Lenin.

Vladimir có nghĩa là 'một nhà lãnh đạo vĩ đại', và Putin có nghĩa là 'con đường'. Lenin có nghĩa là 'một con sông lớn', nhưng Vladimir Lenin đã chọn tên Lenin để che giấu tên thật của mình, vốn là Vladimir Ilyich Ulyanov. Ilyich có nghĩa là 'con trai của Elijah', và Ulyanov có nghĩa là 'con trai trẻ tuổi của Elijah'.

Vị lãnh đạo Nga vĩ đại trên lộ trình, trong lịch sử được biểu trưng qua trận Raphia năm 217 TCN, đã được tiền trưng bởi vị lãnh đạo đầu tiên của nước Nga; người này, với tên Vladimir Lenin, là vị lãnh đạo vĩ đại của con sông hùng mạnh, nhưng đã che giấu tên mình. Tên là biểu tượng của tính cách, và việc Vladimir che giấu hai tên của mình biểu thị một tính cách đã chọn một dòng sông lớn của tư tưởng chính trị, thay vì một tính cách được đại diện bởi Ê-li-a, nghĩa là “Đức Chúa Trời là Giê-hô-va.” Cội rễ của chủ nghĩa vô thần là sự chối bỏ Đức Chúa Trời, và chủ nghĩa vô thần là một đặc tính chủ đạo của vua phương nam. Tên thứ hai và thứ ba của Lenin nhấn mạnh Ê-li-a và con trai ông, và sự kết thúc của nước Nga với tư cách vua phương nam được đại diện bởi Ptolemy IV, người đã chiến thắng tại trận Raphia, nhưng khi Antiochus trở lại vào năm 200 TCN trong trận Panium, thì con trai năm tuổi của Ptolemy đang trị vì. Hai tên ban đầu của Lenin xác định Ê-li-a và con trai ông, và tương ứng với Ptolemy và con trai ông. Ê-li-a và sứ điệp dành cho con cái ông xuất hiện trong những ngày sau rốt, ngay trước “ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va;” và tại đó các trận Raphia và Panium cũng được định vị.

Kia, Ta sẽ sai đến cho các người Ê-li, vị tiên tri, trước khi ngày lớn và đáng sợ của Chúa đến: Người sẽ làm cho lòng của những người cha quay về với con cái, và lòng của con cái quay về với cha mình, kéo Ta đến và lấy lời nguyên mà đánh đất. Ma-la-chi 4:5, 6.

Lời chứng của Ô-xia và Ptolêmê trùng khớp trong câu mười một của Đa-ni-ên đoạn mười một, và Ô-xia còn sống mười một năm sau sự phản nghịch và chứng phong hủy của ông; còn Ptolêmê thì trị vì tổng cộng mười bảy năm, tức cùng số năm với khoảng cách giữa các trận chiến được nêu ở câu mười một và câu mười lăm. Lời tiên tri 250 năm khởi đầu vào năm 457 TCN, kết thúc vào năm 207 TCN ở giữa hai trận ấy; mười năm sau Raphia và bảy năm trước Panium. Triều đại của Ptolêmê IV khởi sự năm 221 TCN, và ông qua đời năm 204 TCN, nên mười bảy năm của Ptolêmê không trùng với mười bảy năm từ Raphia đến Panium. Chúng cũng không phải là cùng mười bảy năm được biểu thị bởi phần kết của lời tiên tri 250 năm, khởi đi với Nê-rô vào năm 64 và kết thúc năm 313. Từ 313 đến đạo luật Chúa nhật thứ nhất năm 321 là tám năm, và chín năm sau, vào năm 330, Constantinô chia vương quốc thành Đông và Tây.

Trong tương lai rất gần, Putin và Nga sẽ đánh bại Ukraine, và những bước đường của Ptolemy và Uzziah sẽ bắt đầu tái hiện trong lịch sử được biểu thị trong câu mười hai. Hai nhân chứng Kinh Thánh xác định cuộc khủng hoảng sau cùng của Putin là một cuộc khủng hoảng giữa Giáo hội và Nhà nước. Sự phản loạn của họ được bày tỏ tại đền thờ ở Giê-ru-sa-lem, qua đó xác định đền thờ và tôn giáo của Uzziah như điểm quy chiếu mang tính tiên tri.

Zelenskyy, có nghĩa là “xanh”, là công cụ của giới quan liêu theo chủ nghĩa toàn cầu của Liên minh châu Âu và Liên Hợp Quốc; nghị trình toàn cầu chủ nghĩa của họ được thể hiện một cách xác đáng qua phong trào chính trị xanh thờ phượng Mẹ Đất. Việc Zelenskyy từng là một diễn viên là điều thích hợp, vì ông rõ ràng là một công cụ ủy nhiệm của những quyền lực khác, và ý nghĩa tên ông là “xanh” chỉ ra triết lý chính trị định hướng các nước đi của ông trên bàn cờ của lịch sử nhân loại. Nước chiếu bí đối với Zelenskyy đã ở rất gần.

Trong lịch sử cuối cùng này, cuộc phản loạn của U-xia và Ptolêmê sẽ một lần nữa được tái diễn; nhưng Ptolêmê (Putin) đã qua đời bốn năm trước trận chiến tại Panium, và vị cầm quyền sau cùng của vua phương nam được biểu trưng bởi một đứa trẻ năm tuổi đang bị một loạt các nhiếp chính tham nhũng và bất tài thao túng.

Ptolemy V chỉ khoảng 5–6 tuổi khi lên ngôi vào năm 204 TCN (sau cái chết bí ẩn của cha ông), và vương quốc Ptolemaios bị tê liệt bởi một loạt chế độ nhiếp chính bất tài hoặc tham nhũng trong suốt triều đại của ông. Chế độ nhiếp chính ban đầu kéo dài từ năm 204 đến 202 TCN, sau khi cái chết của Ptolemy IV bị che giấu và mẹ của Ptolemy V, Arsinoe III, bị sát hại. Các sủng thần trong triều là Sosibius, một đại thân lâu năm dưới thời Ptolemy IV, và Agathocles, anh của tình nhân Agathoclea của Ptolemy IV, tự xưng là nhiếp chính. Họ ngụy tạo hoặc đưa ra một bản di chúc chỉ định họ làm giám hộ, đặt vị ấu vương dưới sự trông nom của Agathoclea và gia đình nàng, và thanh trừng các đối thủ tiềm tàng. Sosibius đảm nhiệm phần lớn công việc điều hành ban đầu.

Một sự chuyển biến đã diễn ra vào khoảng năm 202 TCN, khi Agathocles trở thành nhiếp chính nắm quyền chi phối, nhưng bị căm ghét rộng rãi vì truy lục và quản trị tồi tệ. Một cuộc nổi dậy của dân chúng tại Alexandria đã dẫn đến việc ông bị đám đông hành hình một cách tàn bạo, với vị ấu vương tỏ sự chấp thuận trên danh nghĩa. Các nhiếp chính kế tiếp là Tlepolemus, thống đốc Pelusium, rồi đến Aristomenes. Đến thời điểm trận Panium năm 200 TCN, vương quốc vẫn nằm dưới quyền cai quản luân phiên của các nhiếp chính và các cố vấn triều đình.

Trong trận Panium, lực lượng nhà Ptolemaios được chỉ huy ngoài chiến trường bởi tướng Scopas xứ Aetolia, một chỉ huy lính đánh thuê do chính quyền nhiếp chính bổ nhiệm, chứ không phải do chính Ptolemaios V. Vị vua trẻ thực chất không nắm quyền kiểm soát — các quyết định, chiến lược quân sự và tình trạng suy yếu tổng thể của vương quốc đều bắt nguồn từ sự tê liệt của các nhiếp chính, những cuộc nổi dậy nội bộ (như các cuộc khởi nghĩa của người Ai Cập bản địa), và những âm mưu cung đình. Tình trạng bất ổn này tạo điều kiện để Antiochos III Đại đế đánh bại Scopas một cách dứt khoát tại Panium, chiếm lấy Coele-Syria, bao gồm cả Giuđêa, vĩnh viễn khỏi sự kiểm soát của nhà Ptolemaios.

Các nhà sử học bàn luận về khả năng cái chết của Ptolemy IV là do bị đầu độc, điều này cũng là một phần của những suy đoán lịch sử liên quan đến Vladimir Lenin, Joseph Stalin, cũng như nữ

hoàng phương nam, Cleopatra. Putin giành chiến thắng trong Chiến tranh Ukraina, nhưng rồi sự suy vong của ông khởi đầu từ mong muốn tái lập mối quan hệ kiểm soát mà Liên Xô trước đây từng có đối với Giáo hội Ukraina, mối quan hệ mà, khi bị loại bỏ vào năm 1989, đã là biểu tượng của chiến thắng của vua phương bắc trước vua phương nam.

Ukraina là cái nôi của Chính Thống giáo giữa người Slav Đông. Bí tích Rửa tội của Vladimir Đại đế diễn ra vào năm 988 tại Kyiv. Về sau, sau khi Constantinopolis thất thủ, Moskva tự nhận danh xưng "La Mã thứ ba", tự đặt mình là người thừa kế chính đáng và là người bảo hộ thiêng liêng của toàn bộ các vùng đất Nga, bao gồm cả Ukraina như "lãnh thổ giáo luật" của mình.

Tòa Thượng phụ Moskva từ trước đến nay luôn xem Ukraina là không thể tách rời về mặt thiêng liêng khỏi Nga, với khẩu hiệu "Một dân tộc, một đức tin", một cụm từ mà chính Putin đã nhiều lần sử dụng. Ukraina, đặc biệt kể từ 2014/2022, ngày càng coi sự giám quản của Moskva như là sự thống trị mang tính thực dân và đế quốc hơn là tư cách làm Mẹ thiêng liêng đích thực. Tính đến tháng Hai năm 2026, có hai cơ cấu Chính Thống giáo cạnh tranh. Một là Giáo hội Chính Thống Ukraina, vốn từ năm 2019 đã độc lập khỏi Thượng phụ Đại kết Bartholomew của Constantinople. Tại Kyiv, Giáo hội Chính Thống Ukraina được coi là giáo hội dân tộc đích thực.

Độc giả lưu ý: Giáo hội Chính Thống của Ukraine là một giáo hội khác với Giáo hội Chính Thống Ukraina. Giáo hội Chính Thống Ukraina có liên hệ với Giáo hội Chính Thống Nga, và vì lý do này Zelenskyy đã và đang tấn công giáo hội ấy. Tòa Thánh phản đối các cuộc tấn công của Zelenskyy vốn đang diễn ra, nhưng cuộc phản loạn của Putin được nêu ở câu mười hai theo sau chiến thắng của ông tại Raphia, và vẫn còn thuộc về tương lai.

Giáo hội Chính thống Ukraina về mặt lịch sử gắn liền với cơ cấu Moskva. Sau cuộc xâm lược năm 2022, Giáo hội Chính thống Ukraina đã tuyên bố tự trị hoàn toàn vào tháng 5 năm 2022, nhưng các cuộc điều tra của nhà nước Ukraina (DESS) nhiều lần lập luận rằng Giáo hội này vẫn liên thuộc Moskva về phương diện giáo luật và pháp lý. Ukraina đã thông qua một đạo luật vào tháng 8 năm 2024 (được Zelenskyy ký ban hành) cấm mọi tổ chức tôn giáo có liên hệ với Giáo hội Chính thống Nga ("nhà nước xâm lược"). Giáo hội Chính thống Ukraina đã bị yêu cầu phải cắt đứt hoàn toàn mọi mối liên hệ hoặc đối mặt với việc tòa án ra lệnh giải thể Tòa đô thành Kyiv của mình. Tính đến cuối năm 2025 và đầu năm 2026, vẫn đang diễn ra các cuộc khám xét, các vụ chuyển giao giáo xứ sang Giáo hội Chính thống Ukraina (hơn 1.300 kể từ năm 2022), các vụ kiện tụng, và các chuyên gia Liên Hợp Quốc cảnh báo về những quan ngại đối với tự do tôn giáo liên quan đến Giáo hội Chính thống Ukraina.

Tòa Thánh Vatican đã công khai phản đối mọi hành động cưỡng bức giải thể Giáo hội Chính Thống Ukraina. Nga và ông Putin coi đó là hành vi bách hại trắng trợn đối với Chính Thống giáo hợp quy điển và đã đặt việc bảo vệ các "nhà thờ Chính Thống Nga" thành một yêu cầu rõ ràng trong bất kỳ cuộc đàm phán hòa bình nào. Tuyên truyền của Nga nhất quán gắn Giáo hội Chính Thống Ukraina và các hành động tấn công của nhà nước Ukraina nhắm vào giáo hội này với "Chủ nghĩa Quốc xã" và coi đó là một phần của lập luận "phi Quốc xã hóa" của họ.

Putin sẽ mạo muội "bước vào đền thờ" và tuyên bố quyền bá chủ thiêng liêng trọn vẹn đối với Chính Thống giáo Ukraina, nhằm tái đặt toàn bộ cơ cấu Giáo hội Ukraina vào tình trạng lệ thuộc

Matxcova, đồng thời đòi được thừa nhận là vị thủ lĩnh tinh thần chính đáng của thế giới Chính Thống giáo Nga.

Đây là sự tương ứng chính xác với việc Ptolemy bước vào Nơi Chí Thánh, trong khi U-xia chính là Zelenskyy tìm cách đốt hương. Sự phản nghịch của Ptolemy là trong Nơi Chí Thánh, còn của U-xia là trong nơi thánh. Một vua phương nam, phấn khích bởi chiến thắng của “borderline”, chấm dứt quyền lực ủy nhiệm của chủ nghĩa Quốc xã, rồi vượt quá giới hạn mà bước vào nơi chỉ thuộc về phạm vi tôn giáo. Bây giờ sẽ đến một sự hạ mình đột ngột do sự Quan Phòng, và Putin sẽ biến mất khỏi vũ đài (như Ptolemy IV đã chết vào năm 204 TCN). Sau khoảng trống quyền lực của một “giai đoạn những người kế vị yếu kém”, vua phương bắc trở lại với lực lượng lớn hơn và thắng thế tại trận Panium hiện đại trong câu 15.

Mười bảy

Mười bảy năm xuất hiện ba lần trong lịch sử, nơi các trận Raphia và Panium được hợp nhất, dòng họ chồng dòng kia. Đó là mười bảy năm tính từ Sắc lệnh Milan, khi các ngai Đông và Tây của đế quốc được liên kết qua hôn nhân, cho đến khi đế quốc bị phân chia và ly hôn vào năm 330. Các điểm khởi đầu và kết thúc của mười bảy năm ấy là những cột mốc cho hai thời kỳ tiên tri khác có liên hệ. Khởi đầu với Nero vào năm 64, một thời kỳ bách hại được ghi dấu; thời kỳ ấy chấm dứt trong lịch sử của Constantine the Great. Sự chuyển tiếp từ thời kỳ bách hại của Nero sang sự thỏa hiệp do Constantine đại diện xác định sự chuyển tiếp từ Hội thánh Smyrna sang Hội thánh Pergamos. Năm 313 và Sắc lệnh Milan đánh dấu sự kết thúc của Hội thánh Smyrna, và điểm kết thúc của giai đoạn mười bảy năm là năm 330, vốn là sự ứng nghiệm của lời tiên tri ba trăm sáu mươi năm trong Daniel 11:24.

Người ấy sẽ tiến vào cách bình an, đến cả những nơi trù phú nhất của xứ; và sẽ làm điều cha mình chưa làm, cũng như tổ phụ mình chưa làm; người sẽ phân phát giữa họ chiến lợi phẩm, của cướp và của cải; hơn nữa, người sẽ trừ liệu mưu kế chống lại các thành trì, trong một thời kỳ. Đa-ni-ên 11:24.

Giai đoạn mười bảy năm khởi đi từ năm 313 với Sắc chỉ Milan, mở đầu bằng sự ứng nghiệm một lời tiên tri và kết thúc bằng sự ứng nghiệm một lời tiên tri khác. Sự ứng nghiệm tiên tri thứ nhất đánh dấu điểm khởi đầu ấy xác định sự chuyển tiếp từ Hội thánh Si-miêc-nơ sang Hội thánh Bết-găm, và lời tiên tri đánh dấu sự kết thúc của mười bảy năm đó xác định sự phân chia Rô-ma thành Đông La Mã và Tây La Mã. Khoảng mười bảy năm ấy được xác định bởi lịch sử tiên tri, chứ không phải bởi bất kỳ một tuyên bố cụ thể nào về một thời hạn mười bảy năm. Điểm khởi đầu (alpha) của ranh giới phân chia giữa Hội thánh thứ hai và Hội thánh thứ ba trùng khớp với sự phân chia đế quốc thành Đông và Tây khi lời tiên tri về thời kỳ 360 năm được ứng nghiệm. Hai lời tiên tri ấy xác lập một giai đoạn mười bảy năm; và giai đoạn ấy cần được xác nhận như một thời kỳ tiên tri hợp lệ dựa trên lời chứng của hai hay ba nhân chứng, nếu số mười bảy là một biểu tượng tiên tri hợp lệ.

Những chứng nhân ấy hiện hữu trong một thời kỳ khác kéo dài 250 năm, khởi đầu vào năm 457 TCN. Vào thời điểm ấy, lời tiên tri 2.300 năm của Đa-ni-ên 8:14 khởi sự. Năm 457 TCN là một điểm khởi đầu tiên tri và là một mốc chỉ đường tiên tri đã được xác lập. Kéo dài 250 năm về phía

trước đưa ta đến năm 207 TCN, là giai đoạn lịch sử nằm giữa các trận Raphia và Panium. Hai trận Raphia và Panium không thể tách rời, vì cả hai đều có Antiochus Đại đế tham chiến. Từ trận Raphia năm 217 TCN đến trận Panium năm 200 TCN là mười bảy năm. Lời tiên tri 2.300 năm xác định một sự thay đổi phân kỳ ngay lúc khởi đầu, khi chiếu chỉ thứ ba phục hồi chủ quyền quốc gia của Giu-đa; và đến lúc kết thúc cũng có một sự thay đổi phân kỳ khi Đấng Christ chuyển từ Nơi Thánh sang Nơi Chí Thánh. Năm 207 TCN biểu thị sự thay đổi phân kỳ từ quyền thống trị của Ai Cập trên Giu-đê sang phân kỳ Seleucid cai trị đất vinh hiển. Phân kỳ Seleucid kiểm soát đất vinh hiển đã dẫn đến cuộc khởi nghĩa Mác-ca-bê năm 167 TCN.

Thời kỳ Nêrô kéo dài 250 năm kết thúc bằng thời đoạn lịch sử của Constantine Đại đế, và 250 năm khép lại giữa hai trận chiến là lịch sử của Antiochus Đại đế. Trong trận Raphia, Ptolemy IV đã đánh bại Antiochus Đại đế, và Ptolemy trị vì mười bảy năm. Cả hai giai đoạn 250 năm đều bao hàm một giai đoạn mười bảy năm riêng biệt. Cả hai đều kết thúc trong lịch sử của một vị cai trị được gọi là “Đại đế”. Cả hai giai đoạn 250 năm đều khởi đầu tại một cột mốc tiên tri đã được thiết lập, và cả hai đều kết thúc tại một cột mốc tiên tri đã được thiết lập.

Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ được khai sinh vào ngày 4 tháng 7 năm 1776, và 250 năm sau đưa đến ngày 4 tháng 7 năm 2026, khi Donald Trump, người được biết đến là người tìm cách làm cho nước Mỹ “vĩ đại”, sẽ kỷ niệm 250 năm ấy. Năm 2026, cũng như mốc 250 năm tính từ năm 457 TCN, đánh dấu điểm kết thúc nằm giữa diễn trình lịch sử của các trận Raphia và Panium thời hiện đại, còn được gọi là Chiến tranh Ukraina và Thế chiến III. Thời trị vì của một vua phương Nam, giai đoạn của đạo luật ngày Chúa nhật thứ nhất, và giai đoạn từ trận Raphia đến Panium tạo nên ba khoảng thời gian mười bảy năm, tất cả đều liên kết với cùng một lịch sử tiên tri. Ba chu kỳ 250 năm đều đồng thời hội tụ trong cùng những lịch sử tiên tri ấy. Ba giai đoạn 250 năm thiết lập ba tuyến chân lý tiên tri, với lịch sử gắn liền với Donald Trump, được đại diện hoặc như Constantine Đại đế, hoặc như Antiochus Đại đế.

Ba tuyến thời gian 250 năm cung cấp ba minh họa khác nhau nhưng bổ sung cho nhau về những ngày sau rốt. Tuyến thời gian của Nêrô chỉ rõ lịch sử thỏa hiệp kéo dài mười bảy năm, hoàn toàn tương ứng với các đặc trưng tiên tri của sự hình thành hình tượng của con thú.

Chúa đã tỏ cho tôi rõ ràng rằng hình tượng của con thú sẽ được hình thành trước khi kỳ ân điển kết thúc; vì đó sẽ là cuộc thử thách lớn đối với dân sự của Đức Chúa Trời, qua đó vận mệnh đời đời của họ sẽ được định đoạt. Lập trường của bạn là một mớ lộn xộn đầy mâu thuẫn đến nỗi chỉ có rất ít người bị lừa dối.

Trong sách Khải Huyền 13, vấn đề này được trình bày một cách rõ ràng; [Khải Huyền 13:11-17, trích dẫn].

Đây là bài thử mà dân sự của Đức Chúa Trời phải trải qua trước khi họ được đóng ấn. Tất cả những ai chứng tỏ lòng trung thành với Đức Chúa Trời bằng cách tuân giữ luật pháp của Ngài và từ chối chấp nhận một ngày Sa-bát giả mạo, sẽ quy tụ dưới ngọn cờ của Chúa là Đức Chúa Trời Giê-hô-va, và sẽ nhận ấn của Đức Chúa Trời hằng sống. Những ai từ bỏ lễ thật có nguồn gốc từ trời và chấp nhận ngày Sa-bát Chủ nhật sẽ nhận dấu của con thú. Manuscript Releases, quyển 15, 15.

Hình tượng của con thú là sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, trong đó giáo hội nắm quyền chi phối mối tương quan ấy. Sự thỏa hiệp của Constantine khi tìm cách dung hợp ngoại giáo với Kitô giáo là ví dụ kinh điển về sự thỏa hiệp của những ngày sau rốt.

Trong những phong trào hiện đang diễn ra ở Hoa Kỳ nhằm giành cho các thiết chế và tập tục của hội thánh sự hậu thuẫn của nhà nước, người Tin Lành đang bước theo dấu chân của phe giáo hoàng. Hơn thế nữa, họ đang mở đường cho giáo quyền La Mã giành lại tại nước Mỹ Tin Lành quyền tối thượng mà nó đã đánh mất ở Cựu Thế Giới. Và điều khiến phong trào này càng có ý nghĩa hơn là thực tế rằng mục tiêu chủ yếu được nhắm tới là việc cưỡng bách giữ ngày Chủ nhật — một tập tục bắt nguồn từ Rôma, mà Rôma coi là dấu hiệu thẩm quyền của mình. Chính tinh thần của giáo quyền La Mã — tinh thần thuận theo các tục lệ thế gian, tôn kính truyền thống loài người hơn các điều răn của Đức Chúa Trời — đang thấm vào các hội thánh Tin Lành và dẫn dắt họ làm cùng công việc đề cao ngày Chủ nhật mà giáo quyền ấy đã làm trước họ.

Nếu người đọc muốn hiểu những lực lượng sẽ được sử dụng trong cuộc xung đột sắp tới, thì chỉ cần lần theo các ghi chép về những phương tiện mà Rôma đã dùng cho cùng mục đích ấy trong các thời đại trước kia. Nếu muốn biết những người theo Giáo hoàng và những người Kháng Cách, khi liên minh lại, sẽ đối xử thế nào với những ai khước từ các giáo điều của họ, thì hãy xem thái độ mà Rôma đã tỏ ra đối với ngày Sa-bát và những người bênh vực nó.

Các sắc lệnh hoàng gia, các công đồng chung, và những điều lệ của Giáo hội, được quyền lực thế tục hậu thuẫn, là những bước nhờ đó lễ hội ngoại giáo đạt tới địa vị tôn quý trong thế giới Kitô giáo. Biện pháp công khai đầu tiên buộc tuân giữ ngày Chúa nhật là đạo luật do Constantine ban hành (A.D. 321). Sắc chỉ này buộc dân thành thị phải nghỉ vào “ngày đáng tôn kính của Mặt Trời”, nhưng cho phép dân nông thôn tiếp tục các hoạt động nông nghiệp. Dầu về thực chất là một đạo luật ngoại giáo, nó vẫn được hoàng đế cưỡng chế thi hành sau khi ông chỉ trên danh nghĩa chấp nhận Kitô giáo. Cuộc Đại Tranh Chấp, 574.

Tiến trình thỏa hiệp đã dẫn đến, và sẽ lại dẫn đến, luật ngày Chủ nhật được biểu trưng bằng giai đoạn mười bảy năm từ 313 đến 330, trong đó đạo luật Chủ nhật đầu tiên năm 321 là mốc giữa của lịch sử. Khởi đầu là cuộc hôn phối giữa Đông và Tây, và kết thúc là sự ly hôn giữa Đông và Tây. Đạo luật Chủ nhật đầu tiên là mốc giữa biểu trưng cho sự phản loạn, tương tự như chữ cái thứ mười ba của bảng chữ cái Hê-bơ-rơ, khi được đặt sau chữ cái thứ nhất và trước chữ cái thứ hai mươi hai, là chữ cái cuối cùng của bảng chữ cái, hợp thành từ Hê-bơ-rơ “lẽ thật”. Hôn phối ở khởi đầu và ly hôn ở kết thúc chỉ ra rằng chữ cái alpha phù hợp với chữ cái omega. Khoảng thời kỳ hai trăm năm mươi năm khởi đầu với Nero mang dấu ấn của Đấng Christ, và nó nói đến một đề tài của lẽ thật hiện tại trong những ngày sau rốt.

Khoảng thời kỳ 250 năm khởi đầu từ năm 457 TCN nhân mạnh thuật trị quốc mà Antiochus Đại đế tiêu biểu trong giai đoạn mười bảy năm từ Raphia đến Panium. Chúng ta hiểu đó là thuật trị quốc, vì vào năm 457 TCN một lời tiên tri dài 2.300 năm cũng khởi đầu. 2.300 năm ấy là dòng tiên tri nội tại nói về công cuộc cứu chuộc của Đức Chúa Trời, điều này tương ứng với một biểu tượng của giáo quyền. Khác với khoảng thời kỳ 250 năm khởi đầu với Nêrô, giai đoạn bắt đầu vào năm 457 TCN đề cập đến vai trò chính trị của vị tổng thống Hoa Kỳ cuối cùng, người đang tìm cách làm cho

Hoa Kỳ, rồi đến cả thế giới, trở nên vĩ đại, khi ông cổ xúy quan niệm Công giáo sai lầm về một thời hoàng kim của một nghìn năm hòa bình.

250 năm của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ—được nhận diện là thú từ đất trong Khải Huyền chương mười ba—xác định sự kết thúc của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh, vương quốc chấm dứt nơi nó đã khởi đầu: giữa vòng chiến tranh. Những kẻ chiến thắng trong lịch sử quyết định bản ghi chép lịch sử được bảo tồn. Đảng Dân chủ theo chủ nghĩa toàn cầu, được con rồng ban quyền năng, coi tình trạng vô chính phủ hiện nay là một cuộc cách mạng; còn Đảng Cộng hòa chỉ nói suông, không hành động, lại coi diễn trình hiện nay là một cuộc nội chiến. Đảng Dân chủ là những đại diện của con rồng trong lời tiên tri Kinh Thánh, còn Đảng Cộng hòa được mô tả như những tín hữu Kháng Cách bội đạo; hoặc theo thuật ngữ của Giăng trong Khải Huyền chương mười sáu, họ là tiên tri giả. Hoa Kỳ khởi đầu bằng một cuộc chiến cách mạng và kết thúc bằng một cuộc chiến cách mạng. Đảng Cộng hòa khởi sinh trong một cuộc nội chiến và họ kết thúc trong một cuộc nội chiến. Người Cộng hòa nhìn thấy cuộc nội chiến mà người Dân chủ gọi là cuộc cách mạng.

Trump, với tư cách là vị tổng thống Đảng Cộng hòa cuối cùng, sở hữu các thuộc tính tiên tri của vị tổng thống Đảng Cộng hòa đầu tiên, người đã xuất hiện trong lịch sử ngoại tại của cuộc Nội chiến. Cuộc Nội chiến ngoại tại của Lincoln cũng là lịch sử nội tại của lời tiên tri Ê-sai chương bảy, câu tám, kết thúc vào năm 1863, chính là năm của Tuyên cáo Giải phóng nô lệ. Sự phân biệt giữa hai phe là một nguyên tắc tiên tri chủ yếu và nền tảng. Nó bắt đầu với Ca-in và A-bên, những người vào thời Đấng Christ được đại diện bởi phái Sa-đốc và phái Pha-ri-si, hai hạng Ca-in nhằm sát hại một A-bên.

Pharisêu và Sađốc đại diện cho những người đã đồng thuận đóng đinh Đấng Mê-sia của họ, vì những lý do khác nhau, nhưng dấu sao vẫn là một sự đồng thuận như nhau. Pharisêu tuyên bố tuân giữ Lê Luật, nhưng không hề, cũng như Đảng Cộng hòa. Pharisêu tuyên bố tuân giữ Lê Luật thần linh nguyên thủy, nhưng lại diễn giải Lê Luật theo lối lý luận thiên kiến hẹp hòi của riêng họ. Lê Luật nguyên thủy đối với Pharisêu chính là Hiến pháp đối với Đảng Cộng hòa—chính bản Hiến pháp mà họ tuyên bố ủng hộ, nhưng lại không. Sađốc phủ nhận quyền năng của Thiên Chúa, và tuy là một phái nhỏ hơn Pharisêu, Sađốc đã kiểm soát cục diện tôn giáo và chính trị của Giuđêa vào thời Đức Kitô. Đảng Dân chủ là một phái nhỏ hơn Đảng Cộng hòa, nhỏ đến mức họ phải gian lận để duy trì quyền lực; thế nhưng họ vẫn duy trì được quyền lực, vì các đối thủ của họ—những người tuyên bố bảo vệ công lý bình đẳng cho mọi người—không làm gì để thực thi các nguyên tắc của luật pháp mà chính họ tuyên bố bảo vệ.

Chẳng có gì mới dưới mặt trời, và hai đảng chính trị ở Hoa Kỳ cũng là một phần của bối cảnh tiên tri không khác gì người Pha-ri-si và Sa-đô-sê. Dĩ nhiên, còn có nhiều tương đồng khác dọc theo mạch tiên tri này, nhưng chỉ khi người ta nhận ra mối tương quan tiên tri giữa hai quyền lực bất thánh—tuy là đối địch, song lại hiệp nhất chống lại sự thánh khiết—thì mới thấy Ptolemy và Uzziah dưới ánh sáng đúng đắn. Cả hai vị vua phương nam đều tìm cách dâng tế lễ tại cùng một đền thờ, nhưng Ptolemy, từ Ai Cập, tượng trưng cho quyền lực con rồng—Đảng Dân chủ. Uzziah, với tư cách là vua Giu-đê-a, là lãnh đạo của “đất vinh hiển”, tức Tin Lành bội đạo, hay “tiên tri giả”—Đảng Cộng hòa.

Mối liên hệ giữa con rồng và tiên tri giả được tiêu biểu một cách kinh điển tại Núi Cạt-mên. Tại Núi Cạt-mên, A-háp đại diện cho con rồng, còn các tiên tri Ba-anh và Astarôt của Giê-sa-bên đại diện cho các tiên tri giả chống lại Ê-li. Con thú, tức Giê-sa-bên, vẫn còn ở hậu trường tại Sa-ma-ri. Sự liên hiệp giữa con rồng và tiên tri giả cũng được tiêu biểu bởi sự hiệp nhất giữa La Mã ngoại giáo và người Do Thái tại thập tự giá, và sẽ là sự hiệp nhất giữa Đảng Dân chủ và Đảng Cộng hòa vào thời điểm luật Chủ nhật. Các yếu tố của một quyền lực hiệp nhất được tiêu biểu bởi Đảng Dân chủ và Đảng Cộng hòa trong sùng chủ nghĩa cộng hòa của con thú từ đất. Hai quyền lực chính trị ở uế ấy được tượng trưng bởi Ca-in, và dòng dõi của A-bên cũng có một sự phân đôi.

Dòng của A-bên, xét trong tương quan với dòng bên ngoài của Ca-in, là dòng bên trong, và được biểu trưng bởi hai hạng trình nữ. Diễn tiến của cái sùng Tin Lành của con thú từ đất, tức Hoa Kỳ, được biểu trưng bằng một chuỗi các cuộc thanh lọc tôn giáo, khởi đầu với Hội Thánh tại Xa-đê vào năm 1798, khi Hoa Kỳ trở thành vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh. Xa-đê là một hội thánh có tiếng là sống, nhưng thực ra đã chết. Đến năm 1798, các giáo phái Tin Lành từng ly khai khỏi giáo hội giáo hoàng đã quay trở lại Rô-ma. Các Cơ Đốc nhân lần đầu tiên được gọi là Cơ Đốc nhân tại An-ti-ôt.

Chính tại Antioch, các môn đồ lần đầu tiên được gọi là Cơ Đốc nhân. Tên gọi ấy được đặt cho họ vì Đấng Christ là chủ đề chính trong sự rao giảng, sự dạy dỗ và các cuộc trò chuyện của họ. Họ liên tục kể lại những sự việc đã xảy ra trong những ngày chức vụ trên đất của Ngài, khi các môn đồ của Ngài được phước vì có sự hiện diện trực tiếp của Ngài. Họ không mệt mỏi nói về những lời dạy dỗ và các phép lạ chữa lành của Ngài. Với đôi môi run rẩy và đôi mắt đầm lệ, họ nói về nỗi thống khổ của Ngài trong vườn, việc Ngài bị phản bội, bị xét xử và bị hành hình; về lòng nhẫn nại và khiêm nhu của Ngài khi chịu đựng sự lăng mạ và tra tấn mà kẻ thù giáng trên Ngài; và về lòng thương xót như Đức Chúa Trời, với lòng ấy Ngài đã cầu nguyện cho những kẻ bắt bớ Ngài. Sự sống lại và thăng thiên của Ngài, cùng công tác của Ngài trên trời như Đấng Trung Bảo cho loài người sa ngã, là những đề tài mà họ vui mừng thường xuyên nhắc đến. Thật phải lẩm cẩm khi dân ngoại gọi họ là Cơ Đốc nhân, vì họ rao giảng về Đấng Christ và dâng lời cầu nguyện lên Đức Chúa Trời nhờ Ngài.

Chính Đức Chúa Trời đã ban cho họ danh xưng Cơ Đốc nhân. Đây là một danh xưng vương giả, được ban cho tất cả những ai liên hiệp với Đấng Christ. Chính về danh ấy mà Gia-cơ sau này đã viết: “Há những người giàu không áp bức anh em và lời anh em ra trước các tòa án sao? Há chẳng phải họ phạm thượng đến Danh tôn quý là Danh mà anh em được gọi đến sao?” Gia-cơ 2:6, 7. Và Phi-e-rơ đã tuyên bố: “Nếu ai chịu khổ vì là Cơ Đốc nhân, thì đừng hổ thẹn; nhưng hãy vì việc ấy mà tôn vinh Đức Chúa Trời.” “Nếu anh em bị sỉ nhục vì Danh của Đấng Christ, thì phước cho anh em; vì Thần vinh hiển, tức là Thần của Đức Chúa Trời, đang ngự trên anh em.” 1 Phi-e-rơ 4:16, 14.” Công vụ các sứ đồ, 157.

Hội thánh Ephesus được ban danh xưng Cơ Đốc nhân, dẫn đến hội thánh bị bắt bớ là Smyrna; tiếp theo đó là hội thánh thỏa hiệp trong lịch sử Pergamos. Khi chế độ giáo hoàng lên ngôi, một sự phân rẽ đã xác định Hội thánh chân thật của Đức Chúa Trời là Hội thánh trong đồng vắng. Giáo hội La Mã là Thyatira. Khi thời kỳ đồng vắng một nghìn hai trăm sáu mươi năm chấm dứt, Giáo hội Kháng Cách trỗi dậy, và từ đó trở đi sùng Kháng Cách được biểu trưng bằng một chuỗi các kỳ thử luyện và thanh lọc do Đức Chúa Trời ấn định.

Đạo Tin Lành khởi sự khi Martin Luther đóng 95 luận đề của mình lên cánh cửa vào năm 1517, và “23” năm sau, vào năm 1540, Dòng Tên được thành lập. Năm 2013, bản trình bày lần thứ 95 và sau cùng về Các Bảng của Ha-ba-cúc được đóng lên cánh cửa, và vào ngày 13 tháng 3 năm 2013, vị giáo hoàng Dòng Tên đầu tiên đã nhậm chức. Martin Luther đã bị tuyệt thông ngay trong chính bối cảnh lịch sử ấy bởi Giáo hoàng Lêô. Hãy tự suy xét...

Năm 1798, hội thánh Sạt-đi tuyên bố giữ lấy danh xưng “Tin Lành”, nhưng khi quay trở lại với Rô-ma, họ đã không còn giữ vững được danh xưng ấy. Khi Phái Phục Lâm Millerite tiếp nhận ngọn đuốc của phong trào Tin Lành vào năm 1844, họ đã trở thành một lời quở trách đối với Giê-rô-bô-am, vị vua đầu tiên của Y-sơ-ra-ên, một dân tộc có quan hệ huyết thống với chi phái Giu-đa, nơi Đức Chúa Trời đã đặt đền thờ của Ngài. Giê-rô-bô-am lập nên một sự giả mạo, dựa trên tôn giáo tượng trưng cho cảnh nô lệ thuở trước của dân tộc ông. Ông lập lại sự phản nghịch nền tảng của A-rôn là dựng nên hình tượng của con thú, với tất cả ý nghĩa tiên tri gắn liền với câu chuyện ấy. Nhưng tại lễ cung hiến của ông, Phái Phục Lâm Millerite đã quở trách sự không sẵn lòng của ông trong việc tiếp tục hướng sự thờ phượng chân thật về đền thánh nơi Đức Chúa Trời ngự. Giê-rô-bô-am muốn trọng tâm của sự thờ phượng đặt tại Bê-tên và Đan, tiêu biểu cho những người thuộc Sạt-đi vào năm 1844 đã khước từ theo Đấng Christ vào Nơi Chí Thánh.

Phong trào Phục Lâm Millerite đã chọn quay trở lại với tôn giáo của Rô-ma, và tiếp thu chính các luận chứng giáo lý của những kẻ vừa bị phơi bày là tiên tri giả qua sự khước từ sứ điệp của Miller; coi họ như các bậc thầy thần học của mình để biện minh cho việc khước từ sứ điệp tiên tri về “bảy lần”. Phong trào Phục Lâm Millerite, cũng như vị tiên tri bất tuân, đã chọn con đường riêng của mình, thay vì theo sự chỉ dẫn của Đức Chúa Trời. Trong mọi kỳ thử luyện và thanh lọc giữa những trình nữ khôn ngoan và đại, kể từ cuộc Cải chánh Tin Lành trở đi trong lịch sử tiên tri, con đường mà kẻ đại chọn chính là con đường quay trở lại sự thờ phượng của xứ mà anh em đã được giải cứu ra khỏi, và như người ta nói, “mọi nẻo đường đều dẫn về Rô-ma.” Mọi nẻo đường, ngoại trừ các nẻo xưa của Giê-rê-mi.

Cuộc Cải chánh Kháng Cách đã được tiêu biểu bởi việc Môi-se trở lại Ai Cập hầu dẫn dắt dân của Đức Chúa Trời vào Đất Hứa. Khi đã ra khỏi xứ giam cầm, Đức Chúa Trời định ban luật pháp của Ngài cho dân tuyển của Ngài. Theo khuôn mẫu của Môi-se và cuộc Cải chánh Kháng Cách, sự phản nghịch đã bộc lộ ngay sau sự giải cứu. Đức Chúa Trời đã thử thách Sardis, một dân tự xưng có danh là sống, nhưng đến thời sứ điệp của William Miller thì đã chết. Năm 1844 đã diễn ra hai cuộc thanh lọc; thứ nhất là sự thanh lọc đối với hội thánh Sardis, những người đã tự xưng là Kháng Cách, nhưng đã tỏ ra là chết; rồi những người theo Miller cũng bị thanh lọc trong cùng năm ấy, để ứng nghiệm dụ ngôn mười trình nữ.

Đảng Dân chủ và Đảng Cộng hòa tượng trưng cho hai tầng lớp chính trị, hợp lại cấu thành sừng của chủ nghĩa cộng hòa thuộc về con thú từ đất trong Khải Huyền đoạn mười ba. Những trình nữ khôn ngoan và đại là hai tầng lớp tôn giáo, hợp lại cấu thành sừng Tin Lành của con thú từ đất. Các trình nữ khôn ngoan mang danh xưng đầu tiên được đặt tại Antiôchia. Các trình nữ khôn ngoan là Cơ Đốc nhân, nhưng họ cũng là những người Phi-la-đen-phi có lời hứa sẽ nhận lãnh một danh xưng.

Kẻ nào thắng, Ta sẽ làm người ấy thành một trụ trong đền thờ Đức Chúa Trời của Ta, và người ấy sẽ chẳng còn đi ra nữa; Ta sẽ viết trên người ấy danh của Đức Chúa Trời Ta, và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trời bởi Đức Chúa Trời Ta mà xuống; và Ta sẽ viết trên người ấy danh mới của Ta. Khải Huyền 3:12.

Lần đầu tiên Đức Chúa Trời gọi dân Ngài là Cơ Đốc nhân là tại An-ti-ốt, và lịch sử trong đó phong trào La-ô-đi-xê của nhóm một trăm bốn mươi bốn nghìn chuyển sang phong trào Phi-la-đen-phi của nhóm một trăm bốn mươi bốn nghìn cũng là lịch sử của Antiochus Đại đế, người mà thành An-ti-ốt được đặt theo tên ông, và người được biểu trưng vào đoạn cuối của một thời kỳ 250 năm, nằm giữa các trận chiến Raphia và Panium.

Chúng ta sẽ tiếp tục những nội dung này trong bài viết tiếp theo.